Näytelmäkatkelma: Papin perhe

HENKILÖT:

PASTORI HENRIK VALTARI.
ELISABETH, hänen rouvansa.
JUSSI VALTARI, heidän poikansa, ylioppilas.
HANNA, } **heidän tyttäriään.**
MAIJU, }
TEUVO RASTAS, ylioppilas.
ROUVA SAVÉN.
NEITI VUORIO.
MARTHA, palvelija Valtarin perheessä.
VOSSIKKA.
KIRJAPAINON POIKA.

(Sali, vakavaan asuun sisustettu. Perällä ovi eteiseen, vasemmalla pastorin huoneesen, oikealla ruokasaliin vasemmanpuolisesta ovesta etunäyttämölle päin ikkuna ja korkeita kasvia. Perempänä seinäkello.

Maiju heittelee palloa. Hänen käsityönsä, suuri, kirjava matto, on pudonnut tuolilta lattiaan.)

ELISABETH (huutaa oikealta) Maijuu!

MAIJU (keskeyttämättä). Jaha, mamma?

ELISABETH. Oletko siellä?

MAIJU. Olen, olen.

ELISABETH. Tulepa tänne vähäisen.

MAIJU. Koht'sillään – heti paikalla –

ELISABETH. Mitä sinä teet siellä?

MAIJU. En juuri mitään, mamma. – En ikinäs mitään pikkuisen ... ilman aikojani –

ELISABETH. Joudu sitten!

MAIJU. Kyllä, kyllä. Kun minä vaan lopetan tämän ... ei se kestä enää minuttiakaan ... yks', kaks', kolme, neljä, viis, kuus, seitsemän, kahdeksan...

ELISABETH (tulee). Mitä maailman päivinä –? Kas niin, arvasinhan sen – palloa sinä taas lyöt!

MAIJU. (keskeyttämättä). – yksitoista, kaksitoista, kolmetoista, neljätoista, viisitoista, kuusitoista, seitsemäntoista –

ELISABETH. Heitä nyt tuo. Hyvä lapsi, mitä sinä ajattelet, semmoinen kiire kun on.

MAIJU. – neljäkolmatta, viisikolmatta, kuusikolmatta, seitsemänkolmatta –

ELISABETH. Etkö sinä kuule, Maiju?

MAIJU. – kahdeksankolmatta – voih, nyt se meni! ja se oli mamman syy, minä olen aina ennen saanut sata täyteen, mutta kun mamma tuli siihen keskeyttämään. Ei anneta minun milloinkaan rauhassa päästä yhtä ainoata peliä loppuun, vaikka se ei kestäisi kuin neljänneksen tuntia korkeintaan.

ELISABETH. Sinä et ollenkaan ajattele, mitä kaikkea meillä vielä on tehtävänä siksi kuin Jussi ja Hanna tulevat.

MAIJU. Huomiseen ennättää jos mitä.

ELISABETH. Onko sinulla edes matto jo valmiina?

MAIJU. Tänä iltana minä sen lopetan yks' kaks'.

ELISABETH. Yks' kaks'! Niin sinä aina sanot ja joka kerta tulee kumminkin lopulta tulinen kiire.

MAIJU. Mamma nyt ei hätäilisi. – Aamulla leivotaan peparkakut, niin ovat tuoreita ja hyviä heidän tulemaansa.

ELISABETH. Pane nyt pois tuo pallo, se minua ihan kiusaa.

MAIJU. Panenhan minä.

ELISABETH. Suuri tyttö ja viitsii leikkiä vielä aivan kuin pieni lapsi.

MAIJU (panee pallon pois). »Suuri tyttö!» Hyvä! muistaako mamma nyt, että itse on sanonut minua suureksi tytöksi?

ELISABETH. Muistan, tietysti.

MAIJU. Ettei enää sanota, kun huvituksiin pyrin: »Mitä? Lapsihan sinä vielä olet!»

ELISABETH. Niin, mutta sehän on vallan toinen asia.

MAIJU. Mitä varten toinen asia? Joko minä olen lapsi, taikka minä en ole lapsi –

ELISABETH. Eläkä nyt intä siellä suotta. Katsotaanpas tätä mattoa. Mutta – hyvänen aika – täällähän on vielä ommeltavaa kuinka ja paljon.

MAIJU. Puolessa tunnissa se on tehty.

ELISABETH. Ehkä minä tämän otan huostaan.

MAIJU. Ei, mamma antaa tänne, kyllä minä sen itse lopetan.

ELISABETH. Mene sinä ennemmin asialle. Pitäisi saada toppa sokuria ja leiviskä kahvia kotiin.

MAIJU. Eikös Martha sitä –

ELISABETH. Hän on laittamassa Jussin kammaria.

MAIJU. Ahah! No, menenmähän sitten minä.

ELISABETH. Mutta katso että antavat Helsingin electa sokuria ja prima vehnäjauhoja.

MAIJU. Prima, sinileima – ymmärrän, herra katteini!

ELISABETH. Eläkä viivy kauvan.

MAIJU (menee eteiseen). En!

ELISABETH. Semmoinen tuulihattu!

MAIJU (hattu päässä, katsoo ovesta). Sanoiko mamma mitään?

ELISABETH. Sanoin, että – olet tuulihattu.

MAIJU. Mutta enpäs ole tuulihattu. Vai olenkosta? – Mamma ottaa sen sanan takaisin, muuten en lähdekään. – Enhän ole tuulihattu?

ELISABETH. No, et ole, et. Menehän nyt!

MAIJU. Ja saanko puhella puoli minuttia, jos sattuu joku tytöistä tulemaan vastaan?

ELISABETH. Kyllä puoli minuttia, kunhan et enemmän.

MAIJU. Ei enemmän, puoli minuttia vaan. (Menee.)

ELISABETH (neuloo kiireellisesti). Henrik varmaankin nukkuu, koska sieltä ei kuulu mitään.

– –

Minna Canth, Papin perhe, 1. näytös. 1891.